

Юлія Овчар,
здобувач ступеня доктора філософії
спеціальності 061 «Журналістика»
кафедри теорії і практики журналістики
Львівського національного університету
імені Івана Франка

Yuliia Ovchar,
PhD candidate, Speciality 061 Journalism
of the Department of Theory and Practice of Journalism,
Ivan Franko National University of Lviv
 <https://orcid.org/0009-0003-9412-699X>
✉ yuliia.ovchar@gmail.com

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ МОВНО-СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ ЕМОЦІЙНОГО ВПЛИВУ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

FUNCTIONAL CHARACTERISTICS OF LINGUISTIC AND STYLISTIC MEANS OF EMOTIONAL IMPACT IN POLITICAL DISCOURSE

АНОТАЦІЯ. Дослідження присвячене комплексному аналізу функціональних характеристик мовно-стилістичних засобів емоційного впливу, які функціонують у сучасному політичному дискурсі інформаційного простору, формуючи політичні наративи для досягнення емоційного впливу на аудиторію. Актуальність дослідження супроводжується сучасною теорією комунікацій, що дає можливість глибокого аналізу впливу медіа на свідомість людини та характеристики функціональних особливостей мовно-стилістичних засобів емоційного впливу у політичному дискурсі. Мета дослідження – проаналізувати функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів, що використовуються для емоційного впливу в політичному дискурсі та визначити їхню роль у формуванні суспільної думки та політичної поведінки. Завдання дослідження: описати функціональні особливості виявлених мовно-стилістичних засобів і визначити контекстуальні фактори, що зумовлюють ефективність використання різних мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі. У дослідженні використано методи дослідження: аналіз наукової літератури, контент-аналіз, дискурс-аналіз, порівняльний аналіз.

Глобалізованість суспільства у XXI столітті та посилення ускладнення комунікаційних зв'язків актуалізували питання впливу медіа на людину. В умовах соціально-економічних і політичних зрушень, які ламають багато звичних життєвих стереотипів, ефект впливу засобів масової інформації на аудиторію є небажаним.

Дослідження містить комплексний та систематизований підхід до функціональних характеристик мовно-стилістичних засобів емоційного впливу у політичному дискурсі, оскільки в умовах зростання ролі інформаційних технологій та медіа в політичному житті та розуміння механізмів емоційного впливу дозволяє критично оцінювати політичні наративи, виявляти маніпулятивні стратегії та сприяти розвитку медіаграмотності суспільства. Особливо важливим є аналіз цих засобів в контексті сучасних політичних процесів в Україні та світі.

Ключові слова: інформаційний простір; контент; медіа; мовно-стилістичні засоби; політичний дискурс.

ABSTRACT. The study is devoted to a comprehensive analysis of the functional characteristics of linguistic and stylistic means of emotional influence that function in the modern political discourse of the information space, forming political narratives to achieve emotional influence on the audience. The relevance of the study is accompanied by modern communication theory, which allows for a deep analysis of the influence of the media on human consciousness and the characteristics of the functional features of linguistic and stylistic means of

emotional influence in political discourse. The purpose of the study is to analyze the functional characteristics of linguistic and stylistic means used for emotional influence in political discourse and to determine their role in the formation of public opinion and political behavior. The task of the study is to describe the functional features of the identified linguistic and stylistic means and to determine the contextual factors that determine the effectiveness of the use of various linguistic and stylistic means of emotional influence in political discourse. The study used the following research methods: analysis of scientific literature, content analysis, discourse analysis, and comparative analysis.

The globalization of society in the 21st century and the increasing complexity of communication ties have made the issue of the influence of media on humans relevant. In the context of socio-economic and political shifts that break many familiar life stereotypes, the effect of the impact of the mass media on the audience is undesirable.

The study contains a comprehensive and systematic approach to the functional characteristics of linguistic and stylistic means of emotional influence in political discourse, since in the context of the growing role of information technologies and media in political life and understanding the mechanisms of emotional influence allows us to critically evaluate political narratives, identify manipulative strategies and promote the development of media literacy in society. The analysis of these means in the context of modern political processes in Ukraine and the world is especially important.

Keywords: *information space; content; media; linguistic and stylistic means; political discourse.*

© Ю. Овчар, 2025

Вступ. Інформаційне середовище під час війни зазнає значних трансформацій, і ці зміни найяскравіше проявляються в мовленні медіа та політичному дискурсі. Мова, як жива система, швидко реагує на зовнішні виклики та адаптується до нових реалій, що робить її не лише засобом комунікації, а й важливим інструментом суспільного опору, самоідентифікації та інформаційної боротьби. В умовах війни слова стають зброєю: вони можуть надихати, об'єднувати, захищати правду або, навпаки, використовуватися для дезінформації та маніпуляцій.

Актуальність дослідження супроводжується функціонуванням сучасної теорії комунікацій, що дає можливість глибокого аналізу впливу медіа на свідомість людини, використовуючи мовно-стилістичні засоби та характеристики особливостей сучасного інформаційний простору, який перебуває у стані турбулентності.

Медіалінгвальна ситуація складається таким чином, що політичні та військові події є інформаційними домінантами планети. Інформація дозволяє керувати світовою громадською думкою та створювати на неї інформаційно-психологічний вплив. Враховуючи той факт, що основним поставальником оперативної інформації про конфлік-

ти та інші політичні події, що відбуваються у світі, продовжують залишатися засоби масової інформації. Проблеми організації діяльності журналістів та особливості їхньої роботи в нових умовах, безсумнівно, викликають значний інтерес як із боку західної наукової спільноти, так і відповідних іноземних спецслужб, міністерств та відомств.

Функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів та емоційний вплив у політичному дискурсі війни досліджували Н. Тимошук, Г. Яворська, О. Гриценко, М. Гришин, О. Мітчук, Ю. Маслова, Н. Дащенко.

Мета і завдання дослідження. Мета дослідження – проаналізувати функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів, що використовуються для емоційного впливу в політичному дискурсі, та визначити їхню роль у формуванні суспільної думки та політичної поведінки аудиторії. Для досягнення поставленої мети було визначено такі завдання: описати функціональні особливості виявлених мовно-стилістичних засобів і визначити контекстуальні фактори, що зумовлюють ефективність використання різних мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі. Об'єкт дослідження – політичний дискурс як комунікативне явище, що

включає різноманітні тексти політичного характеру, у яких реалізується функція емоційного впливу на аудиторію. Предметом є функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів, що використовуються в політичному дискурсі для досягнення емоційного впливу на аудиторію.

Методологія дослідження. Під час дослідження функціональних характеристик мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі ми використовували комплекс взаємопов'язаних методів. Метод аналізу наукової літератури було використано для огляду теоретичних праць з медіалінгвістики, комунікації та політичної стилістики. Метод контент-аналізу було застосовано при систематизації вивчення контентного наповнення інформаційного середовища політичними текстами різних жанрів та для виявлення функціональних характеристик мовно-стилістичних засобів емоційного впливу. Інтерпретували мовно-стилістичні засоби у контексті функціональних характеристик політичної ситуації, соціально-культурних факторів та комунікаційних стратегій за допомогою дискурс-аналізу. Порівняльний аналіз допоміг зіставляти використання мовно-стилістичних засобів у політичному дискурсі.

Результати й обговорення. Сучасна суспільно-політична площина функціонування мовних засобів формується у розрізі інформаційно-комунікаційного супроводу, де особливу роль відіграють політичні наративи. Вони поширюються різноманітними каналами, включаючи політичний дискурс у час війни, в якій не лише інформують, але й емоційно впливають на аудиторію.

Ці процеси проявляються як у формуванні нових термінів і виразів, так і в зміні значення звичних слів, які несуть емоційно насичений, часто символічний зміст. Для свого аналізу оберемо функціональне медіасередовище воєнного часу. Характеризуючи контекстуально лексику часу війни, ми бачимо, що вона (лексика) відображає болючі реалії, прагнення до перемоги, колективну пам'ять і творчий потенціал народу, що бореться за свободу. Водночас вона слугує своєрідним маркером змін у суспільній свідомості, стаючи важливим об'єктом досліджень.

Лінгвальна характеристика словообігу у період збройних конфліктів є надзвичайно важливим аспектом, що допомагає аналізувати, як мова

адаптується до обставин та виконує нові функції. Вивчення цих змін дозволяє зрозуміти не лише мовні процеси, але й те, як суспільство взаємодіє з викликами часу та формує власний інформаційний і культурний простір.

Функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі війни супроводжується специфічними особливостями. За словами дослідниці І. Волянчук «Політичний дискурс виник і функціонує на межі таких наук, як політологія, соціологія та лінгвістика, та у нашій статті зосереджуємо увагу насамперед на лінгвальній та комунікативній природі цього феномена» [1, с.48].

Специфікація лексики у час війни характеризується мовою, яка формується в умовах збройного конфлікту та має низку характерних рис. У період війни мова стає емоційно насиченою, конкретною та багатозначною. Вона одночасно відображає реалії бойових дій, суспільні настрої та сприйняття ворога. Особливості воєнного лексикону можна розглядати через кілька основних аспектів: поповнення новими словами, переосмислення наявних термінів, використання символізму та розвиток сленгових слів, які характеризують події у час їх творення.

Війна породжує нові реалії, які потребують точного мовного відображення, а відтак і мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі. Це зумовлює активне формування неологізмів, переважно у військовій та інформаційній сферах. Такі слова, як «дрон», «байрактар», «джавелін», стали не просто технічними термінами, а символами боротьби та ефективності українського опору.

Подібні слова часто запозичуються з інших мов, а їхнє значення швидко адаптується до місцевого контексту. Окрім того, в українському воєнному лексиконі з'являються оригінальні поняття, які є відповіддю на виклики часу. Наприклад, «бавовна» іронічно описує вибухи на ворожих об'єктах, тоді як «паляниця» стала символом мовної ідентифікації та культурної єдності.

Мовно-стилістичні характеристики політичного дискурсу також характеризуються переосмисленням та символізмом у інформаційному просторі свого функціонування. Багато слів, які раніше мали нейтральне або обмежене значення, набувають нових змістів. Так, термін «мобіліза-

ція» в умовах війни асоціюється не лише з адміністративною процедурою, але й із масштабним людським зусиллям, спрямованим на захист країни. Слово «окоп» перестає бути просто військовим терміном і набуває символічного значення місця мужності та витривалості.

Подібні переосмислення відображають суспільну свідомість та емоційний стан. Наприклад, слово «герой» перестає бути абстрактним поняттям і стає частиною щоденного вшанування тих, хто бореться за незалежність. Схожий функціонал виконує й символізм. У політичному дискурсі часу війни він допомагає суспільству осмислити складні реалії війни. Наприклад, образ «сталі» чи «фортеці» часто використовуються для позначення незламності українських захисників, як у випадку «Азовсталі». Слова-символи є потужним мовно-стилістичним засобом комунікації політичного дискурсу, що об'єднує людей і формує почуття спільної мети – перемоги над ворогом та справедливого миру у світі.

Мовно-стилістичні характеристики емоційного впливу у політичному дискурсі війни характеризується частотністю використання в інформаційному середовищі лінгвальної метафоричності для іронізації ворога. Наприклад, «орки» як метафора окупантів є проявом культурного спротиву, що показує ворога не як сильного противника, а як щось примітивне та вороже налаштоване. Щоправда, нічого спільного з Толкіновськими орками з «Володара перснів» вони не мають. Автори книжок хоча б усвідомлювали, що є суцільним злом, на відміну від метафоричної представленості ворога. У дослідженнях І. Волянюк зазначено, що «мова як суспільне явище виконує низку функцій. Враховуючи те, що лексичні одиниці у політичному дискурсі використовуються з метою впливу на аудиторію (реципієнтів), а реципієнти послуговуються мовними знаками для усвідомлення та сприйняття почутого / прочитаного, можна говорити про такі основні функції вербалізованих концептів, як номінативна, прагматична, експресивна, функція інтерпретації та дейктична» [1, с. 49]

Функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі мають свої особливості та притаманні функції, починаючи з позначень термінів, тобто висвітлення деталей конкретики та фактажу, за-

кінчуючи емоційною складовою, котра спрямовується на морально-духовні людські відчуття.

Інформативна функція мовно-стилістичних засобів емоційного впливу політичного дискурсу супроводжує донесення до аудиторії достовірної інформації. Це може стосуватися даних про військові операції, гуманітарну допомогу, стан суспільства чи інші важливі події. Інформаційна функція передбачає чіткість, лаконічність і оперативність. Наприклад, слова «повітряна тривога», «евакуація», «укриття» виконують критично важливу роль у попередженні та організації дій населення під час загроз. Крім того, словообіг забезпечує орієнтацію в інформаційному просторі, допомагаючи відокремити правдиві новини від фейків. У цьому контексті великого значення набуває фактологічна точність і використання термінів, зрозумілих для широкої аудиторії.

Емоційно-психологічна функція мовно-стилістичних засобів емоційного впливу в політичному дискурсі в період війни, характеризується словом, яке стає засобом емоційної підтримки. Воно викликає відчуття надії, об'єднує людей, знижує рівень стресу. Наприклад, слоган «Слава Україні!» та відповідь «Героям слава!» виконують не лише патріотичну, а й емоційну функцію, зміцнюючи дух народу. Також емоційна функція реалізується через гумор та іронію, які часто використовуються в сленгових формах. Такі слова, як «бавовна» або «тристаєжик» (танк ворога, що вийшов з ладу), дозволяють емоційно відійти від теми, надаючи людям сили продовжувати боротьбу навіть у важкі моменти.

Мова війни об'єднує суспільство навколо спільної мети, ці процеси супроводжується функціонуванням консолідаційної функції, де спільні символи, вирази та гасла стають маркерами ідентичності. Наприклад, слова «Азовсталь», «Маріуполь», «Буча» тепер є не просто географічними назвами, а потужними символами стійкості, трагедії та боротьби. У спільному інформаційному просторі слово виконує роль інструмента колективного опору. Воно допомагає ідентифікувати «свого» і «ворога», формувати культурний код нації. Консолідація проявляється і в міжнародному вимірі: хештеги, такі як #StandWithUkraine або #StopRussianAggression, об'єднують мільйони людей по всьому світу в підтримці України.

Функціональні характеристики політичного дискурсу в час війни характеризуються мобілі-

заційною функцією. Слово під час війни мобілізує ресурси суспільства: людські, матеріальні та моральні. Воно закликає до дії, підкреслює важливість єдності та дисципліни. Наприклад, звернення «Кожен може допомогти фронту!» чи гасла, спрямовані на підтримку армії, сприяють залученню людей до волонтерства, збору коштів чи підтримки військових. Особливо важливою є функція мобілізації в кризових ситуаціях, коли через слово закликають до порятунку, захисту чи організації громадянських ініціатив.

Функціональні характеристики політичного дискурсу в час війни супроводжуються пропагандистською та контрпропагандистською функцією, яка виконує ключову роль у боротьбі за інформаційну перевагу. Пропаганда з боку ворога намагається викривляти реальність і вводити людей в оману, тому українське інформаційне середовище використовує слово для створення контрнаративів. Наприклад, слова «рашизм», «окупанти», «загарбники» підкреслюють агресивну сутність ворога, тоді як терміни «захисники», «воїни світла» зміцнюють позитивний образ українських солдатів. Контрпропаганда також реалізується через меми, слогани та символіку, які іронізують над ворогом, послаблюючи його інформаційний вплив.

Мовно-стилістична функціональна призначеність емоційного впливу політичного дискурсу містить символічну функцію, де слово стає символом ідентичності та опору. Воно відображає історичні та культурні маркери, які підтримують самоусвідомлення народу. Наприклад, слова «паляниця» та «гетьман» набувають нового символічного значення, стаючи маркерами українськості. Крім того, слово може виконувати ритуальну функцію, як це відбувається під час звернень до загиблих героїв із фразою «Герої не вмирають!», що увіковічує їхній внесок у боротьбу за свободу.

Інформаційне середовище використовує словообіг для підвищення обізнаності громадян про їхні права, обов'язки та правила поведінки під час війни, що характеризується освітньою та просвітницькою функцією. Наприклад, кампанії з інформування населення про правила безпеки, розпізнавання фейків сприяють зменшенню ризиків для життя людей. Також через слово поширюються цінності, які є фундаментальними для перемоги: свобода, гідність, рівність.

Функціональні характеристики мовно-стилістичних засобів впливу в політичному дискурсі у час війни є надзвичайно багатофункціональними. Вони не лише відображають реалії, але й формують їх, мобілізують суспільство, консолідують його навколо спільних цілей і символів. Мова стає дзеркалом боротьби, відтворюючи в собі кожен аспект цієї драматичної, але водночас надихаючої сторінки історії.

Загальновідомо, що одну з провідних ролей в інформаційному середовищі відіграють соціальні мережі. За словами дослідниці Н. Дашенко, «загалом на досліджуваних сайтах серед прийомів маніпулювання спостережено найпоширеніші: підтасовування фактів; замовчування невідомої інформації; упереджена інтерпретація фактів; підлеглість груповим інтересам, акценти на певних авторитетах тощо» [4, с. 65]. У воєнний час вони займають особливе місце в процесі формування, поширення та трансформації інформаційного середовища. Вони стали платформою для миттєвого обміну інформацією, організації суспільних ініціатив, формування колективної пам'яті та емоційної підтримки. Особливо важливим є їхній вплив на лінгвальні процеси, адже саме через соціальні мережі нові слова, фрази та символи швидко входять у суспільний обіг.

Так, соціальні мережі життєво необхідні під час війни, адже завдяки ним можна оперативно інформувати населення. Завдяки платформам фейсбук, інстаграм, телеграм громадяни можуть миттєво отримувати дані про події, небезпеку або важливі суспільні ініціативи. Це забезпечує ефективну комунікацію навіть у складних умовах. Водночас специфіка соціальних мереж дозволяє адаптувати інформацію до різних аудиторій. Лексика стає зрозумілою для широкого загалу, завдяки чому такі важливі слова, як «укриття», «допомога», «перебої зі зв'язком», отримують практичне застосування.

Окрім популяризації звичних слів, соціальні мережі є осередком створення та поширення нових мовних явищ. Наприклад, меми, короткі відео та дописи активно популяризують сленг воєнного часу. Саме через ці платформи такі слова, як «бавовна», «орки», «паляниця», швидко поширюються не лише серед українців, а й за кордоном, стаючи частиною міжнародного інформаційного простору. Значна частина нової лексики в соціальних мережах має іронічний характер. Наприклад, жарти про «лінію оборони ППО» чи «тризубний Wi-Fi»

створюють відчуття солідарності та допомагають знижувати емоційне напруження.

Функціонування мовно-стилістичних особливостей політичного дискурсу супроводжується змінами, які проявляються як у масовому переході на українську, так і в зростанні суспільного запиту на українізацію інформаційного та культурного простору. Дослідниця Ю. Маслова стверджує: «Сьогодні вони особливо затребувані в царині публіцистики, адже мають потенціал інтеграції і консолідації нації» [5, с. 299]

Наприклад, відмова від використання російської мови в публічних виступах, медіа та соціальних мережах стала поширеним явищем серед діячів культури, журналістів та політиків. Навіть у російськомовних регіонах України спостерігається активна підтримка української мови, що свідчить про зміни на глибокому рівні суспільної свідомості. Паралельно з цим зміни відбуваються й на державному рівні.

Одним із ключових процесів, що відбуваються під час війни, є дерусифікація медіалінгвального простору. Це стосується не лише відмови від російської мови, але й усунення російського впливу з топонімії, культурних назв і загалом публічного простору. Вулиці, названі на честь російських діячів, перейменовуються, а натомість відроджуються історичні українські назви. Цей процес супроводжується зміцненням статусу української мови як державної та посиленням її присутності в освіті, адміністративній діяльності та медіа.

Висновки та перспективи. Інформаційне середовище у час війни є надзвичайно динамічним і багатогранним явищем, де словообіг відіграє ключову роль. Війна не лише впливає на мову, а й трансформує її, надаючи нових значень, формуючи нові терміни та переосмислюючи вже наявні. Мова стає дзеркалом суспільних змін, відображає емоційний стан, патріотизм, відчуття єдності та спротиву. Зміни у мові, зокрема збагачення її лексичного складу новими словами, розвиток воєнного сленгу та формування символічних понять, демонструють адаптивність мовної системи до надзвичайних умов. Воєнний словообіг виконує численні функції – від інформування та мобілізації до емоційної підтримки та протидії ворожій пропаганді. Він допомагає консолідувати суспільство, зміцнювати національну ідентичність і забезпечувати інформаційну безпеку. Соціальні

мережі відіграють провідну роль у поширенні нових мовних явищ, підсилюючи динамічність змін і забезпечуючи широке охоплення аудиторії.

Завдяки їм нові терміни та фрази швидко входять у загальний обіг, а інформаційна боротьба стає глобальною. У результаті мовна ідентичність українців не лише зміцнюється, але й стає важливим культурним та ідеологічним інструментом у протистоянні агресії. Під впливом війни відбувається масштабний процес переосмислення мовної ідентичності. Українська мова виходить на перший план як символ свободи, спротиву та незалежності. Перехід на українську, дерусифікація публічного простору та зростання популярності патріотичних символів свідчать про глибокі зміни в суспільній свідомості. Важливо також відзначити, що мова війни несе в собі колективну пам'ять і досвід боротьби. Нові слова й терміни, що виникли під час війни, залишаться важливими елементами національного культурного спадку, символізуючи мужність, незламність і прагнення до перемоги.

Список використаної літератури

1. Воляннюк І. Політичний дискурс в умовах російсько-української війни: лінгвістичний аспект. *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Вип. 1(23). С. 47-51.
2. Гриценко О. Маніпулятивні впливи в текстах медіа протягом виборчої кампанії. *Обрії друкарства*. 2020. № 1 (8). С. 52–61.
3. Гришин М. Маніпулятивні технології у соціальних медіа: основні тактики. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Філологія*. 2024. Вип. 3 (13). С. 17–26.
4. Дашенко Н., Поляна В. Маніпулятивні прийоми у новинному контенті місцевих сайтів. *Образ*. 2025. Вип. 1 (47). С. 59–68.
5. Маслова Ю. Пареміологічні одиниці в сучасному газетному дискурсі України воєнного періоду: прагматичний ефект. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»*. 2023. Вип. 17(85). С. 298–302.
6. Мітчук О., Крупський І., Прокопець В. Інформаційно-комунікаційні особливості висвітлення подій Революції Гідності (2013–2014 рр.). *Образ*. 2025. Вип. 1 (47). С. 99–107.
7. Тимошук Н. «Ukraine is still independent and Free»: аналіз промов джозефа байдена щодо війни в Україні. *Нова філологія*. 2025. Вип. 97. С. 114–121.

8. Яворська. Г. Гібридна війна як дискурсивний конструкт. *Стратегічні пріоритети. Серія: Політика*. 2016. Вип. 4. С. 41–48.

References

- Daschenko, N., & Poliana, V. (2025). Manipulativni pryomy u novynnomu kontenti mistsevykh saitiv [Manipulative techniques in the news content of local websites]. *Obraz*, 1(47), 59–68.
- Hryshyn, M. (2024). Manipulativni tekhnolohii u sotsialnykh media: osnovni taktyky [Manipulative technologies in social media: Main tactics]. *Scientific Works of the Interregional Academy of Personnel Management. Philology*, 3(13), 17–26.
- Hrytsenko, O. (2020). Manipulativni vplyvy v tekstakh media protiahom vyborchoi kampanii [Manipulative influences in media texts during the election campaign]. *Printing Horizons*, 1(8), 52–61.
- Maslova, Yu. (2023). Paremiolohichni odynytsi v suchasnomu hazetnomu dyskursi Ukrainy voiennoho periodu: prahmatychnyi efekt [Paremiological units in the modern Ukrainian newspaper discourse of the wartime period: Pragmatic effect]. *Scientific Papers of the National University «Ostroh Academy»: Series «Philology»*, 17(85), 298–302.
- Mitchuk, O., Krupskyi, I., & Prokopets, V. (2025). Informatsiino-komunikatsiini osoblyvosti vysvitlennia podii Revoliutsii Hidnosti (2013–2014 rr.) [Information and communication features of the coverage of the Revolution of Dignity events (2013–2014)]. *Obraz*, 1(47), 99–107.
- Tymoshchuk, N. (2025). “Ukraine is still independent and free”: analiz promov Dzhhozefa Baidena shchodo viiny v Ukraini [«Ukraine is still independent and Free»: Analysis of Joseph Biden’s speeches regarding the war in Ukraine]. *New Philology*, 97, 114–121.
- Volianiuk, I. (2022). Politychnyi dyskurs v umovakh rosiisko-ukrainskoi viiny: linhvistychnyi aspekt [Political discourse in the context of the Russian-Ukrainian war: Linguistic aspect]. *Transcarpathian Philological Studies*, 1(23), 47–51.
- Yavorska, H. (2016). Hibrydna viina yak dyskursyvnyi konstrukt [Hybrid war as a discursive construct]. *Strategic Priorities. Series: Politics*, 4, 41–48.

Надіслано до редакції 28.04.2025 р.